

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

App. 39.

Ταῦτα ἐντίθεται πάντες Τάλληρα Ισπανικά προπληρωτέα τα γῆραστα καθεξήλων. Ακολουθεῖ δι: της εἰσόδου αὐτῶν.

ЕНАГИНУ ТРІТН 32. МАІОТ.

Ορισμός Παρατηρήσεων της Αλγορίθμου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Eγνώπλος Εἰδήσεις

E s A y i n g .

Σέργοιςται ἐπισήμως; οὐτε δὲ Αὐτοκράτερος
γαστὶ τὸν θυσίαν ἔζειλεν εἰς τὸν Ελλαῖα
πόδας; τὸν δὲ χρότατον ἡ πόλις Κυζίρητην οἰκουμένην
χρήσατον παρεβήγατα, οὕτε καὶ σκατὰ τὸν
πολεμίων ἥπατν πένθεμεν δι' αὐτῶν μὴ ενεργεῖσθαι,
καὶ οὐκέπειτα νὰ ἔγνωσθε μηδέποτε.

Ex. Summ., th. 15 May.

KΑΔΗΜΙΑ

Οἱ τρεῖς φωναὶ τοῦ Σίχου, οἵτινες διέβησαν
τὸν Ἡρόδοτον συνέγραψαν ὅποι διακοσίαις χιλίαι-
σιν εἰς δὲ τὴν ἑτέρην ὁμοίᾳ τοῦ ποταμοῦ
ἥσσαν εἶσεται φωτεύματα διακοσίαις τεττάκοι-
χιλίαισιν. τὰ δὲ 29. Απριλίου εἰσῆλθεν εἰς Ἀργού-
σις Βουκουρέστιν.

19. Mai 19.

ΙΙ λοιπα ἐλλεῖπον ἀπὸ Κωνσταντινούπολις. 4.
ἡ μέρας, μαζὶ ἔφερεν ἑκεῖθεν. Πάνωτερα γράμματα
ἦσαν 15 τὸ παῖδες, ἀναγγέλλοντα ὅτι οἱ Ρωμαῖοι,
μετὰ μικρῶν πιλέμου ἐκυρίευσαν τὴν Βαρύ-
ναν. ἐποκληθόντες εἰς Κωνσταντινούπολις ἦκα-
παθίσθησαν τῶν κατοικοῦντων ἄρμενών παρὰ τοὺς
Σουλτάνους· ἐκ τῶν ὅποιων εἴς δεξιήν τοις 10
ὑπερῆν, ἔβησαν εἷς 130.

Απόστατος γράμματος ἐκ μεθώνης τῷ 10 Μαΐου

Η τρίτη μέρεις και δύο απόπειρα φανερωθεῖσαι
εἰς τὸ τόπον πούτων νόσου εἶναι ἀναφέσθαι
παχύλητος. Οἱ Ιατροὶ εἰπεῖν προτερῶν ἐπιχειροῦ-
σσα, ἡδη εἶναι ὅλοι κατὰ τοῦτο σύμφωνοι.
Η ἀπομένων γυνετέρεσσεν καὶ αὐτῆς τῇ πάσῃ

διέθτει δὲν ἔγενετο ἐξ ἀρχῆς η̄ ἀπαιτούμενη περὶ
ὑγείας θυγατρίς· διό και δεδιθη η̄ μόσος και εἰς
τὰ τάχυατα, Ὡς Ιατρὸς τοῦ πρώτου τάχυα-
τος, δέστις εἶναι εἰ, Νικαρίους διὰ προφύλα-
ξιν, ἐρωτῶνθη και αυτὸς· τὸ δὲ τάχυμα τοῦτο ἔ-
χει ὑπὲρ τοὺς ἐξκυντα ἀσθετοῖς· Εἰς τὴν Με-
θάνην ἀπεθανούν καθ' ἡμέραν εἴκοσι η̄ τριά-
κοντα ἡμέραν· παρηπατοῦς κατέφυγεν εἰς
τινα τοις αὐτοῖς σχετικά τοῦ λαμένος τῶν Ναζα-
ραίων· τοις μηδεμιᾷ μένον τωλεῖται οὐκισυκοί-
ζεται για τοις μηδεμιᾷ μένον. Ήρεν η̄ δυσυχία κατήντη-

τούς επικαλεῖσθαι τούς Σαλόν.
της πολιτείας καὶ τα επιτελεία
της ελασσού θάμνας τῶν Ναζαρίων. Αγνοεῖται
εὐεργετικά ταῦτα φορτυλένα, καὶ διὰ ποὺ,
Η πορευόμενη τρόποσένητε μέχρι Θάμβου. Βε-
ότι πρὸ εἰλικριπτοῦ ἡμετῶν ἡ ἀποκλεισμὸς εἶναι
τις οὐδὲν πορθῆσθαι εἰς ἀδύνατον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ
τάλαιςεις νὰ διαβοστεῖ ἐκ Ναζαρίων εἰς Μεθώνην.

Πρὸς τὸν καταφρονούμενον ἐν φετον πολίτην
Βλέπεις ὅτι προτιμάται τις εἰς τὰς ὑπηρε-
σίας τὰς Πατρίδος, σὺ δὲ καταφρονούμενος, ἀ-
περρίπτεσαι τὴν συλλογήσθητι ὅτι εἶναι ἀδύνατον
οὐ πασκληθῆναι καὶ σύ εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν,
οὐ δικρόσιν τοῦτο ἔκπιεν ὁ προτιμάσας.

Ἐγεῖ πάντοτε κατὰ νοῦν ὅτι ὅστις ἀναδέ-
χεται ἐπέγγυλωντι παρὰ ἄξιον, οὗτος ἐπιφέρει
ἀπολῆν θλάσην κατὰ τὴν Πατριόδος· καθότι ἀ-
ναλιθεῖσας Σύρος ὑπὲρ τὸς δυνάμεις του δὲν δύ-
ναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθίκουτά του· καὶ ἴστορ-
οι πάτει τὸν Ηρόδα· ἐπειδὴ δὲ παρέλλειψε καὶ
τὸ πολὺν ἐδίνυχτο νὰ βασέσῃ φορτίου· ίδον καὶ
ἐπρε πλάση, κατὰ τοῦ ἔμνους^(α)

α) Εὰν ὑπέρ δυναμιν ἀναλίθησε τι πρότοι
και ἐν τούτῳ ἡ σχευή της, καὶ ἔτι
ἐγκλημάτων, παρέλυτες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΩΝ

ΑΟΗΝΝΩΝ

Επειδή δέ τον θεόν πολλούς οἱ
Ελληνες καὶ διὰ Σηρῆνος, καὶ διὰ Θαλάσσης,
τοῦτο πάντας τὸν ἀλευθερίας τον, ἀπο-
χόσκα τον διὰ τὸν ἀντίτιτον τον τουτον μεγάλου
φύτευσαν καὶ πλευτικὸν διατίθεστον ὑπέμενον
εἰς τὸ διάστημα τοῦτο μὲν αρχεροψυχῆς μάκρη
εἰς τὰ πρώτα ἐποκόλλητα, μέτρον ἀπογεγρα-
μένη ἀποργίζεται ἀπὸ πλέον τοῦ μέσου τούτου
χρόνου, ἀλλὰ καὶ κατὰ Καρβύλην ἴσχυον καὶ
μέτρον ἄγον κινεύεται. Ναὶ εἶται Κάρπου οὐτοῦτος
καὶ οὐτοῦτος φέρεται τὸ διάστημα τοῦ Ελλούς,
οὐτοῦτος δὲ τῶν θηρασίων καταπληξίσεων καὶ
κλοπῶν των εἰς τὸν Λασιθίον τοῦ Τυράννου καὶ
εἰς τούτους ὡς σεριπότων, καὶ ἀποκεντρωμένων
ἐκ τῆς ημιλειας τοῦ σεματος, ἔκτοτε ἀφ' ἧς
ἄριστης τὸν Ησαΐαν ήσιακας, εἰδεις λόγος.
Αλλὰ τὸ διάστημα τοῦ Εθνους, ἀπειραντικός,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Στέ πολιτικός, είτι άντι, είτε γυνή, οποιοσδή-
ποτε τάξης και οποιονδή ποτε Σαύμου Έλληνος
είναι από μικρούς ή ως μεγάλου ἄνασσος κατά τὴν
ἴδιαν αὐτοῦ συναρμονισθεσαν μέχος θυρί-
του, ορθούμενοι τῇ αληθείᾳ καὶ αὐτοῦ τοῦ
ἡμερομεσίου ἀρτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ νεροῦ, αργίας,
αντεσόπτου, σούσου, τρωγλοδύτων, ἐνένι δι λογού,
ἐπόλιαρχων κακῶν καταθλιύθμενοι, ενεκαρτέρηται
γενναῖς, διὰ τὰ ἐπικαθιμήτωσιν ἐπὶ τῷ θέ-
σσων τῷ: ιστορίας τὸν Ελληνικὸν Ηελτεῖον
του. Οὗτος δὲ ο διοικητικός εἰργούμενος οὐκ
επὶς ἀγώνα, οἰκείωσε τόσην τοὺς συναγενῆς, οἵ
οὓς καὶ οἱ μὲν αὐτοχθόνες, καὶ οἱ ξένοι διόγκω-
τος, οἷλοι λογίζονται ὡς ἀδελφοί. ἔπομέν: δι
καὶ οὐ δροσί τοις ἑνὸς καρίζεται φρονία τοῦ
ἄλλου, ἐμπειρούστα εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα τοῦτο
μέλλει τὰ ἔλατα καιρὸς διὰ τὰ ἀμερόβητα καὶ η
ίδια αὐτοῦ ἀρετὴ τῇ αὐτῇ διερχεῖται καὶ οὐ
τῷδε τὸν καταθρότητον, ορθούμενην κενάν

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ πολλοῖ προσφυγικοῖς
τυχοδιώκταις ἐποίησεν εἰς τὸ Ελληνικὸν ἓν
φέρειν αἴτιον μόνον τὸ τυχοδιώκταις ἐπέργυαν
ἔχετε, ἐν τοῷ μὲν ἡ Ἀλλαγὴ Βιρμάνθη ἀντιτεῦ-
σε, ἵκενθυτὸν ἀργυροδιήρυντις, τὸ Ελληνικόν
τὸ λέσχων ἴπουργόν πεπτο, τούτους λέγον πάλιν
τοισι δὲ Ελληγοῖς τὸν μὲν τὰ μετατέτον τρόπον
μένην πολιτείαν των ὑπεντυγχάνει ταῖς, καὶ ταῖς
τοις ὑπενθαδείζει ταῖς, οἵτε τὸ παραπλέοντα
καὶ ποτὲ τοις αὐθικοῖς εἰς τὰς γενίρεας ταῖς (α).

(α). Πρό τοιούτου μερίου είπε τούτοις φέρεται τον Ελλήνα, διστισμένον κατά την Ελλήνην οικογένειας φύσιτάς. Καθάπερ δὲ θράσυταν οὗτοι οἱ Ελλήνες θεούς, καὶ οὐδέποτε

Δλ. ο; περιπτηγίσματος μεριδίζεται· καὶ οἱ
τερψὶ ἐπὶ τῆς Ελλάδος ελέσθαις καὶ αὐτοῖς
μέντος, ἀφελεῖται τὸν Πατρόδη λαυράντες ἐ^π
κουρτηγίατα, ἢ τὰς Οἰαντίνους. Οἱ ἄνθρωποι
θέτοι προστίθενται· ἥδια πολυμηχάνους τούς
ἐπιτιθεστήτας, ἥδια τὰς ἀρετήτας Ελευθερίας
Στρατοπέδων, ποῦτοι σίναι ἀνέτοι τοὺς Ελ-
λυντούς ἔθνους, οἱ μεταχωρίζοντος εἴστας οἱ
μοτίους ὑπηρεσίντον, αἰθρίους, πρὸς κάλεσμα
Οερανίδη τρού τοῦ χαρακτήρος των. Οθεν καὶ
ρωτεῖται οἱ αἰτιῶντες, έσοις ιπ. Κλαυδίῳ· οἴτη τὸν
Πατρόδη διδει· τὰ πάντα μέλλουν κλίνεσθαι
τοῖς· οἱ φίλοις τοις, καὶ εὖλοι ποτε ἀπέραντο.
Εαυτὸς τὸ δεύτερον, (ἔσω καὶ τοις αὐτοῖς
μεταξὺ μετιτυχόντος· οἷς τοῦ ἴρημεσίδην
προσβεβήσας παλέσσω τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰ
πειρασμός οὐδετέρα ποτε τοις Πατρόδη), οἵτινες
τεντούσι τοις τοις αὐτοῖς τοις προστίθενται
τοὺς προσέγονους τελτους στρυμαίων αἵματιζους
τοὺς ἀλιστρούς Ελλήνων ἀλλ κατὰ τὸ θεατέλειον καὶ
κατὰ τὸ μεταρρυθμίσιον ἡ ἀναπλεύττων τὰ θε-
ατρά. Αλλαγὴν οὖτε τίττε μόνον θύματοι
τοῖς νέοις καὶ νέοις, οἱ τοις αὐτοπλάσιοι οἱ θη-
τευγίοις, οἱ τοις γυναικίσι αἰρυθόες τὰς ἀρετὰς,
τὰς ἀλιττόμετα, τὰς θυμάμεις, τὰς αδυνατί-
μοις, τὰς υγιεσσαν, καὶ εἰ ἐστι λαγρά οὐληρά τὰς
θεατράς καὶ φυσικά κατέβασι τοῦ λαοῦ τοις
γραμμασι, τοῖς θεοῖς ἡγάπεσσι προσκτέπται διά-
μονται· τὰς πολυμηχανίας ποιόσσες. Αλλαγέται οἱ
τελεστοί οἱ συζηταντες διλοτελεῖς μὲ τὸ ἀ-
ταχαντήρες τὸν Ελλήνων ἔλιος δενέχουσιν οὐτε
λαυγέσσης γράσσων τῶν τοιωτῶν, αὐτοὶ εἶναι οὐτε
ξεινοὶ τοις θεοῖς τοις, καὶ τοῦ μεταρρυθμίσιον
οἰκτι ἀγνοῦσσιν εὐ μόνον τὴν λαρνίαν τοῦ Ελλη-
νοῦ, ἀλλα καὶ οὐτὲ τὸν τυπόν τοῦ ικνούτε-
ρον· οὐτε καὶ πολιτείας ἐποκλευθεῖσι γράμμα-
τοι τοις θεοῖς, πορεύουσαν τὸν φρεστόν

Αλλά πρώτη επιβολτική ορθότητας έχουσα την
περιφερειακή δύναμη, θέσεν καταδηματούσα τους
πηγαίνοντας έγγραφα την ποιότητα γράψεων.
Εκεί Σέβαστον, διότι ή οὐλικός μας έγκεφαλος σάκτη
χρήση τοιαύτη θεωρείν γέγονατα. Εἰδε την
περίζωσι ήτις δύναματα γε επιφέρουσι διαιτήν την
να συνήθη μεταρρύθμιστον εξ τῶν Ελλήνων την
φύγον, οι Τιμοτέας ας ίδει Σέβαστον Βατόπατάντον
προτίκων. Διότι οι Ελλήνες λαζαρότες τα στρατιώτας
χειραρχούσαν, έγινετο ή άργης συντονισμός
του στρατού των τέλος απορρίψατο την Κίσσην δια-
ριζόμενη την Ελλάδαν ως κρίση τε ή την γαρ-
γαρίας από την οποίαν οι ιδιομορφίες ή δύ-
νατούσαν να προσταθούνται, διασκεπή-
ζονται οι πολιτικοί ημερίδες. Ταύτο δε ἀπό-

Αλλ' οὐτοις σίτη τις ὅτε οἱ μερόφυετοι ἕστοι
Διὸς ἀδειάσαντι τὸν οἶκον ἀγαπητῶν αἵματα ἑλλές
των πολεών τοις διοικεῖσθαι. Ήμεῖς δὲ εἰς τούτο τὸ
πεποιηθεῖσαν φύει Ἑλλήνων: οὕτε οὐτὶ τὴν τύραννον
οὐ τοὺς Σουλτάνους, ἡγεμόνων ἀλτελεῖς τοις ἔργοις
τέργηνται τοῖς διοικεῖσθαι, διότι δέντε μέχριν πολεμεῖσθαι
εἰς τὰ εἰδοῦλα ὅπου διὰ τὸν Κυβερνήτην ἐτίνω
οὐδέποτε¹⁵.

αεωνί, διὸ τοῦτο πάντες οἱ Σλεπού οἱ Ελλήνες
τοὺς Θεομάνυσας ὡς ἐγράψατο. Οὗτοι καὶ οἱ
νομοθέται τῶν ἔθνων τὰντα προβλέποντες, διότι
αὐτοὶ κακοῦ, μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὄποιου πρέπει
να γίνουνται αἰτολιτογραφίστεις, καὶ οὐχ εὐθὺς
φί; πατήσῃ ὁ ξένος τὸν ἀλλοτίαν γάρ· μεσαὶ δὲ
τοῦ πολιτογράφησιν ἐνομοθέτησαν νὰ παρέλθω
σιν ἴκανα ἔτη, καὶ τότε ὁ πολιτογραφηθεῖς νὰ
οἴωθῇ δημοσίου ὑπηρεσίας. Διὰ δὲ τούτου τοῦ
νόμου οκτὼν ἔχοντιν οἱ νομοθέται νὰ συμφρ-
άσωσαν διὰ τῆς πολυετίας τὸν ξένον τούτον μὲ
ταῦτη τὸν αὐτοχθόνων, διανὰ μη ἐπισυμβῇ τα-
σκανδαλον εἰς τὴν πολυγύνετον μηχανὴν τῆς
εργασίας.

Τὸ Νομοθετικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Εὐγενοῦ ἐνο-
μοθήσει καὶ αὐτὸν περὶ πολιτογραφίσεως,
ἔξιεσε δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου τούτου μόνον τὸν
ἔξοχότατον ἡμῶν Κυβερνητὴν διὰ τὰς περισσά-
ς καὶ διὰ τὰ φῶτά του, ποιῆσαι αὐτὸν πο-
λιτην ὅλην ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος. Καθότι
οὐκοπούμενον τῆς ποιητογραφίσεως δεῖ τοι,
εἴμι τὸν νὰ ἀπελαύνῃ ὁ πολιτογράφος τοὺς
πολίτους τὰ δικαιώματα· καὶ ἂν δέν αἰσθανθεί-
ται οὐθὲν τῷ πολιτογράφοισεως, μεν ἔτι τοι
ποτέ τοι τὸν ἀπελαύνειν τοῦ Αθηναϊκοῦ
δικαιωμάτου. Ωσε προβεῖσαι τὸ Αθηναϊκό
Εθνος τὸν ἔξιχώτατον ἡμῶν. Κυβερνητὴν δὲ
τὸν ἀνώτατον Σαθμὸν τοῦ μεγίσου δικαιωμάτου
τοῦ πολίτου, καὶ διαπισεῦσαι πρὸς αὐτὸν τοὺς
οῖκας τῆς μεγάλης ηγεστοῦ, εἶνα πυρδηστα-
τον ὅτι καὶ τὸν ἔχει πολιτογραφημένον, πολιτην
τον δηλαδὴ καὶ σκεῖον διότι οὐαὶ τὸ μόνον αδι-
νατον ψευδαπειράση τις εἰς ξένον τὸν ιδιαντον
μαρξεῖν. Οθεν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ἔξιχύτητα
καθωσίασε τὸ πολιτογράφειν τοὺς ξένους, κα-
τὰ τὸν 30. τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος,
διό· ἄλλως, πῶς εἶναι ποτὲ δικατον νὰ δώσῃ
τις πρὸς ἄλλον ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει; εἴον διαί-
νεις ἱερωσύνην, καὶ ὁ μὴ πολίτης πολιτικὸν
δικαιώματα; Αρκεῖ γεγενημέναι πολιτογραφίσεις,
τοιοῖς οποίας ὁ Κύριος Συντάκτης τῆς Γε.Ε.
κατεχώντας μὲ τὸ την ποιητὴν χωρὶς νὰ ἐρυ-
θριᾶ, παραβλέπων τοὺς κανόνας τοῦ πολιτικοῦ
μας Συντάγματος, οὖσαι ἐναντοι τῶν συν-
ταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσα
παρτι τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι παράνομος κα-
κός τοι εἶναι.

(ἢ συγένεια εἰς τὸ ἐπόμενο φύλακον).

Επέργουτες ἔλευθέρως, κατὰ τὸ Σύνταγμα,
τὴν γενικήν μας, φρονοῦμεν ὅτι, προλλαμβανούμε-
ναι διὰ τῆς διορθώσεως τῶν ἀπευκταίων, ἀπ-
τέίνεται πρὸς γενικὴν ὁράλειαν τῇ; Ἐλη;
Πατρίδος· τὸ δόποιον εἰναι τὸ μένον σκιτούμενον
τὸν ἀγωνισματί. Οὐολογοῦτε; δὲ εἰλικρινῶς
τὴν ἀνθρώπινην τοῦ νοὸς ἡμῶν ἀλυτρίαν, πα-
ρακαλοῦμεν τὸν απαθῆ ἀναγέννηματ, ἐν κρίνῃ
ὅτι φρονοῦμεν μὴ ὄφθω; να κάτι τὰς παρα-
τηρήσεις τοῦ, καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως τὰς κα-
ταχωρίζομεν εἰς τὴν ἴδιαν μας ἐφημερίαν.

Παρατηρεῖται ὅτι ὁ σάκις λαμπεῖνη ἡ Πατρὶς χρείαν ὑπηρέτων εἰς τὰς δημοσίους τροφὰς, ὥστεπι τὸ πλεῖστον ἀναδέχονται τὴν Σέρρας τοῦτο χίοις οἵτινες κατηγραγκαμένοι, ὑποφέρεσσι τοὺς εἰς τὰς τροφὰς κόπους χίοιν τὴν Πλαταιὴν δος. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλληγες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἶναι ἀνίκανοι.

τοῖς ὄφθαλμοι τῆς ἀλώπεκος ἐκπέμπουσιν εἰς
τὸν σκότος σπινθῆρας λαμπρούς. Οταν λοιπὸν
ἡ ἀλώπηξ ὑπάγῃ τὴν υγκτὴν εἴσταις ὑψηλὸν
θρυσσανα, κατευδύνει, λέγουσα, τοὺς ὕγραλούς
της πάρεστις εἰς τὸν δρυμόν. Ταῦτα τὰ τρία οὐκο-
τίσεις μὲν τὴν λίμνην, καὶ σύτῳ περισσούσας καὶ α-
νιστήσεις νὺν τὰς φάγηται ὁ στοῖχον καὶ κατεργά-
ται. Η ἀλώπηξ, φαίνεται, ἔδιδασκε καὶ τινας
μικτέρους νῦν καταβαρύννουσι μὲν ίάλους τὰς μύ-
τας τῶν, διὰ νὺν λαμπρόβρωσι τὰς ὄρματά των,
σκοποῦντες νῦν κέμεται πρὸς τοὺς Ελληνας τὸ
ἀγετέλεσμα τῆς ἀλώπεκος πρὸς τὰς ὄρνιθας.
Αλλ' αἱ μάζωτιν ἔτι, ἵνα αὐτοὶ ἔηται. ἀλώπεκες,
οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι ὄρνιθες· ἀλλ' οὔτ' ἀπὸ τοιαί-
ται λίμνεις ἐκθαυμάσονται, καταμαγόντες τὸ
τέλος, διὰ τὸ ὅπερι μηχανεύονται οἱ σπινθῆρες
τῶν ὄρμάτων.

Η ήταν δια αὐτήν εις, ἥτις εἶναι τολμὴ προ-
ωρισμένη, ἀγνοεῖται εἰσέτε οὐδίκας φύγεων εἴ-
ναι. Οἱ Ιατροὶ ἀκόυη δὲν ὡντας πράξαντας αὐτῆς
καταφατικά, ἀλλὰ πάντοτε υπερβολαῖς. Τὸ
τιθανώτερον κρίνεται δὲ τι αὕτη εἶναι τυφλότης
τις νόος δρατήριος. Η αρχηγοί εἰται δὲ δέ τι
πτωχοὶ τινες ἀσθενοῦσται, καὶ ἐπιθυμήσανται καὶ
ἴσυς τούτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς ζωῆς.
Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν εἰς τὴν πόλιν δὲ
τηκούσθη Θάνατος.

